

diaridelaneu*cat

Diari de la neu, 24/11/22

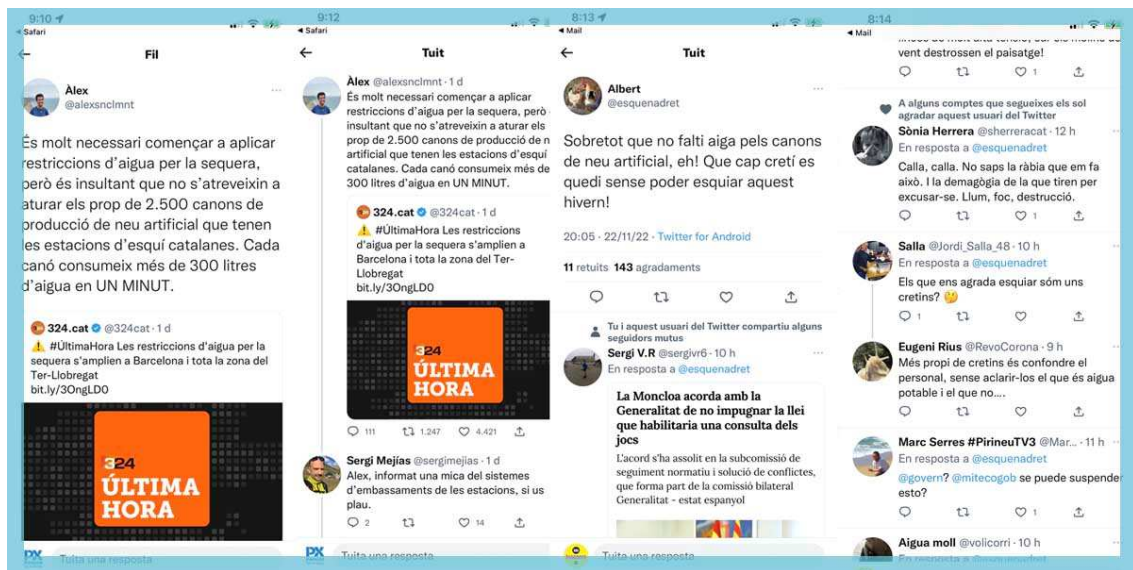
La temporada de la sequera i la sostenibilitat

Canó de neu a La Molina. Imatge d'arxiu. Autor/a: Diaridelaneu.cat

Ens trobem a pocs dies de començar la temporada d'esquí. Potser hores o minuts quan es publiqui aquest article. Quan encara estem recordant les temperatures anormalment altes d'aquest passat estiu, i patint la sequera que continua accentuant-se en molts racons del país, els qui vivim amb passió els esports d'hivern comencem a estar en el punt de mira d'alguns... experts en els motius de les sequeres.

Com ja va passar a la sequera de l'any 2008, ja hi ha qui per xarxes socials (Facebook, Instagram i Twitter) comença a fer comentaris no massa afalagadors cap al que jo anomeno món de la neu. Sobretot, cap a les estacions d'esquí que aquests dies ja han començat a posar en marxa els canons de neu. Hi ha qui ho considera "insultant" per part de les estacions. Hi ha qui considera "cretí" als esquiadors que ens servirem d'aquesta neu per esquiar. Tal qual.

Òbviament, vull suposar que molts d'aquests tuits els fan persones que no han anat mai a esquiar, o si hi han anat no s'han interessat massa a saber com funciona avui el tema de la neu produïda, des de fa anys molt ben regulat per l'ACA (Agència Catalana de l'Aigua). Per descomptat, tampoc els interessa massa saber de què depèn l'economia de molts pobles del Pirineu. Però això, ja seria secundari per al tuit acabat de disparar, convenientment retuitejat entre els parroquians que pensen igual.

Deu ser per aquest motiu que acaben fent afirmacions que, a parer meu, tenen més de demagògia que no pas de crítica reflexiva. Consti que la crítica, quan és raonada i constructiva, acaba sent molt positiva i necessària. I ens ajuda a tots els qui vivim del sector, o que ho intentem, a no pensar-nos que ho fem tot bé. Només faltaria.

Però, tornant al tema de la sequera, i mentre tones de litres d'aigua embotellada del massís del Montseny, o de palets de suc de fruita de les terres de Lleida, surten cap a ciutats i pobles d'aneu a saber on, i gràcies a això en viuen centenars de persones al nostre país, resulta que el problema de la manca d'aigua és perquè la fan servir els canons de neu per a fer "neu artificial". Ja se'n guarden prou de dir-ne neu produïda.

Llac en construcció per a l'emmagatzematge d'aigua destinada a la producció de neu (Foto: arxiu Diaridelaneu).

S'obliden escriure en els seus tuits que, a diferència de la que es fa servir en els regadius agrícoles o a les embotelladores d'aigua mineral que esmento unes línies més amunt, la dels canons prové d'un cicle gairebé tancat. És aigua que es queda aquí. O sigui: es fa servir aigua de la neu fosa a la passada primavera, emmagatzemada als llacs a l'espera de fer-ne ús de nou a l'hivern. Tot i que hi ha qui els ho ha recordat, ja no els interessa corregir-ho.

Sap greu haver d'escriure aquestes coses, però arriba un moment en el qual es fa cansat haver de llegir i escoltar com el nostre món de la neu, el del turisme d'hivern, s'ha convertit en l'ase dels cops perfecte. Pocs surten en la seva defensa, fet que demostra un gran desconeixement de la seva necessitat al Pirineu. Per contra, mai es fixen en el consum d'aigua del turisme de platja. O en el consum d'aigua destinat a satisfer el turisme "urbà" de ciutats com Girona o Barcelona.

En resum, i no voldria allargar-me gaire més. El context actual no és el millor per a l'inici d'una temporada de neu per a la qual tots desitgem que sigui bona i duradora. Preparem-nos per rebre uns quants retrets: ben segur que amb la problemàtica actual de la crisi energètica, per una banda, i la de la sequera, per l'altra, durant les setmanes vinents es posarà en marxa una artilleria pesant de tuits i posts per fer creure que en som culpables.

Ànims lectors. Pugeu a esquiar amb l'alegria i la convicció característica dels qui ens estimem, des de fa molts anys, la muntanya i el nostre país. Perquè amb la nostra presència a les pistes, no només ajudem a fer una mica més viable l'economia de muntanya de moltes valls del Pirineu, sinó que ho fem amb la complicitat i la responsabilitat d'unes estacions de muntanya que ja fa anys que lluiten per ser sostenibles. I ho fan amb fets, no amb paraules.